

УДК 94:061.213(477)«19/20»
DOI <https://doi.org/10.30970/PS.2021.8.13>

ТРИКОМПОНЕНТНА СТРУКТУРА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ

Оксана Мартинюк

*Університет сучасних знань,
вул. Велика Васильківська, 57/3, Київ, 03150
e-mail: oksmart17@gmail.com*

Стаття присвячена теоретичному аналізу структури соціально-психологічних чинників «дотримання етнопонаціональної традиції», «усвідомлення етнопонаціональної доцільності», «прагнення етнопонаціональної консолідації» та «плекання етнопонаціональної самобутності». З метою підтвердження теоретичних висновків застосовані емпіричні матеріали інших дослідників. Здійснено подальше уточнення найменувань окремих ознак описуваних чинників. Актуальність дослідження зумовлена недостатнім рівнем вивчення різних особливостей змістовного наповнення соціально-психологічних чинників у сучасній науці й різноманітними явищами, які відбуваються в сучасному світі й можуть мати негативний вплив на формування етнопонаціональної самосвідомості індивідів. Описувані соціально-психологічні чинники протидіють руйнуванню етнопонаціональної самосвідомості. Виявлено, що всі ці чотири соціально-психологічні чинники мають трикомпонентну структуру: вони містять когнітивний, афективний і поведінковий компоненти. Ці компоненти своєю чергою складаються з дрібніших елементів (ознак). Соціально-психологічні особливості описуваних чинників відбиті в їхніх трьох компонентах. Стосовно чинника «дотримання етнопонаціональної традиції» йдеться про відтворення етнопонаціональних традицій своєї нації. Для компонентів чинника «усвідомлення етнопонаціональної доцільності» притаманні корисність, раціональність. Для компонентів чинника «прагнення етнопонаціональної консолідації» притаманно спрямування на етнопонаціональне зближення, згуртування. Для компонентів чинника «плекання етнопонаціональної самобутності» притаманні риси збереження, плекання етнопонаціональних самобутніх рис своєї нації.

Ключові слова: «дотримання етнопонаціональної традиції», «усвідомлення етнопонаціональної доцільності», «прагнення етнопонаціональної консолідації», «плекання етнопонаціональної самобутності», когнітивний компонент, афективний компонент, поведінковий компонент.

Постановка проблеми. Існують різні наукові праці, в яких викладена роль чинників у формуванні етнопонаціональної самосвідомості. Але дослідники ще не досить приділяють уваги вивченню різних особливостей змістовного наповнення чинників, зокрема соціально-психологічних. Це вказує на актуальність дослідження. До того ж існування нині світових глобалізаційних процесів, численних міграцій, міжнародних контактів, що приводять до етнокультурних взаємовпливів, може негативно позначатися на етнопонаціональній самосвідомості індивідів. А досліджувані в статті чинники «дотримання етнопонаціональної традиції», «усвідомлення етнопонаціональної доцільності», «прагнення етнопонаціональної консолідації» та «плекання етнопонаціональної самобутності» мають етнозберігальну функцію, що впливає з їхнього змісту, і протидіють руйнуванню етнопонаціональної самосвідомості.

Виокремлення та теоретичне обґрунтування описуваних соціально-психологічних чинників подані в інших наукових публікаціях автора [8, с. 162–167; 9, с. 285–292].

Теперішній етап дослідження пов'язаний із виокремленням особливостей впливу описуваних чинників на три основні компоненти етнопонаціональної самосвідомості –

когнітивний, афективний і поведінковий. Метою статті є теоретичний аналіз структури чинників «дотримання етнопонаціональної традиції», «усвідомлення етнопонаціональної доцільності», «прагнення етнопонаціональної консолідації» та «плекання етнопонаціональної самобутності» та її підтвердження емпіричними матеріалами інших дослідників.

Аналіз останніх джерел. Сучасні науковці постулюють три основні компоненти етнопонаціональної самосвідомості: пізнання, прихильність (ставлення) та поведінка [10, с. 161–181], які позначають її когнітивний, афективний і поведінковий компоненти. Когнітивний компонент крім пізнання містить також уявлення, а афективний – мотивацію. Тхам Тран та Елізабет Біфух-Амбе так характеризують когнітивний та афективний компоненти етнопонаціональної самосвідомості: етнопонаціональна самосвідомість (етнічна ідентичність) вважається багатовимірною конструкцією, що служить основою когнітивної та інформаційної обробки, під час котрої люди уявляють речі й людей, з якими вони взаємодіють; етнопонаціональна самосвідомість також містить почуття людей, належність до певної групи, їх отождолення з деякими загальними ознаками, цінностями й ставленням, поділені членами цієї етнопонаціональної (етнічної) групи [15, с. 167–186].

Існують дослідження, присвячені викладенню впливу чинників, зокрема соціально-психологічних, на етнопонаціональну самосвідомість індивідів. О.Г. Шмиглюк вивчала рівень значущості соціально-психологічних чинників у формуванні етнопонаціональної самосвідомості українців [18, с. 78–82].

На відміну від багатьох праць науковців автором статті детально проаналізована структура кожного з досліджуваних соціально-психологічних чинників.

Основна частина. Як виявили дослідження, соціально-психологічні чинники (далі – просто чинники) «дотримання етнопонаціональної традиції», «усвідомлення етнопонаціональної доцільності», «прагнення етнопонаціональної консолідації» та «плекання етнопонаціональної самобутності» містять когнітивний, афективний і поведінковий компоненти, маючи трикомпонентну структуру. Кожний із цих трьох компонентів охоплює певну кількість ознак (про які йшлося в інших публікаціях автора). Здійснено подальше уточнення найменувань ознак (елементів) описуваних чинників.

У статті проаналізовані всі ознаки чинника «дотримання етнопонаціональної традиції», зважаючи на їх незначну кількість, і частина ознак інших описуваних чинників. Найменування ознак відбивають особливості змісту трикомпонентної структури чинників. Особливістю чинника «дотримання етнопонаціональної традиції» є те, що для двох його ознак притаманні як когнітивні, так і поведінкові характеристики.

Зафіксовано зв'язок трикомпонентної структури описуваних чинників із відповідними компонентами етнопонаціональної самосвідомості: когнітивний компонент чинників впливає на когнітивний компонент етнопонаціональної самосвідомості, афективний – на її афективний компонент, а поведінковий – на її поведінковий компонент. Усе це дозволило виявити нові особливості впливу описуваних чинників на етнопонаціональну самосвідомість.

Основним змістом чинника «дотримання етнопонаціональної традиції» є відтворення етнотрадиційних форм буття своєї нації, що відбито в його трьох компонентах:

1. Когнітивний компонент: знання етнопонаціональних традицій.
2. Афективний компонент: прийняття етнопонаціональних традицій (традиційних цінностей), що означає позитивне до них ставлення.
3. Поведінковий компонент: виконання етнопонаціональних традицій.

Далі буде здійснено детальний аналіз когнітивного, афективного й поведінкового компонентів чинника «дотримання етнопонаціональної традиції».

Особливістю описуваного чинника є змішаний когнітивно-поведінковий характер двох його ознак, основою яких є «норми» й «звичаї». Когнітивно-поведінкові характери-

стики ознак описуваного чинника «знання, виконання норм», «знання, виконання звичаїв» зумовлені їхнім змістом, а саме:

1. Когнітивний рівень: знання традиційних норм, що регулюють суспільні відносини традиційного характеру; знання традиційних звичаїв, що відбивають традиційний порядок.

2. Поведінковий рівень: виконання традиційних норм поведінки; виконання традиційних звичаїв, що відбивають різні сфери побуту населення.

Афективною ознакою описуваного чинника є «прийняття цінностей». Про це свідчить таке: до етнотрадиційних цінностей належать ті явища етнотрадиційного характеру, які є важливими для індивідів, що вказує на їхнє позитивне до них ставлення.

Дослідження виявили, що чисто поведінковою ознакою описуваного чинника слід вважати «виконання обрядів». Етнотрадиційний обряд являє собою організоване дійство, для котрого притаманна чітка регламентація всіх дій його учасників, які мають символічний характер. Ця ознака не містить таких когнітивних характеристик, які притаманні для ознак «знання, виконання норм» і «знання, виконання звичаїв». «Виконання обрядів» – це лише символічні дії образного характеру.

Далі будуть проаналізовані прояви когнітивного, афективного й поведінкового компонентів описуваного чинника на основі емпіричних матеріалів науковців.

Згідно з даними В.О. Васютинського, перебіг громадського життя, нечисленні наукові дослідження показують порівняно вищу схильність представників української нації та україномовної спільноти до традиційно-консервативної поведінки на відміну від російськомовних осіб [5, с. 24–29]. Вищевказане є проявом ознаки описуваного чинника «знання, виконання норм» в етнонаціональній самосвідомості респондентів, які представляють українську націю та україномовну спільноту. У такому випадку виявлено поведінкову складову частину цієї ознаки, оскільки тут йдеться про норми поведінки.

В.Ф. Соколова зафіксувала дотримання студентами українських звичаїв [12]. Вищевказане є проявом в їхній етнонаціональній самосвідомості ознаки описуваного чинника «знання, виконання звичаїв». Обізнаність студентів стосовно українських звичаїв є когнітивною складовою частиною ознаки, а їх дотримання – поведінковою. Згідно з даними Тхам Тран та Е. Біфух-Амбе, для в'єтнамських американських підлітків, що живуть в одній зарубіжній країні, притаманні повага до старших, зв'язок із братами й сестрами, що належить до їхніх етнонаціональних традицій [15, с. 167–186]. Це свідчить про те, що для них притаманні традиційні сімейні цінності. Як бачимо, традиційні цінності респондентів, які є проявом афективної ознаки описуваного чинника «прийняття цінностей» в їхній етнонаціональній самосвідомості, позитивні.

Л.Р. Хасанова зазначає, що традиційне весілля, яке є частиною святково-обрядової культури башкир, найбільш насичене обрядовими діями [16, с. 157–162]. Це є проявом поведінкової ознаки «виконання обрядів» в їхній етнонаціональній самосвідомості.

Для змісту чинника «усвідомлення етнонаціональної доцільності» притаманні корисність, раціональність, що відбито в його трьох компонентах:

1. Когнітивний компонент: розуміння індивідами тих етнонаціональних явищ, які є значущими, важливими в житті їхньої нації та в їхньому житті.

2. Афективний компонент: позитивне ставлення індивідів до етнонаціонально значущих явищ, що є осмисленим, а не емоційним, стихійним; це їхні осмислені потреби й інтереси етнонаціонального характеру.

3. Поведінковий компонент: етнонаціональна діяльність, що є усвідомленою, а не емоційною, хаотичною.

На прояви когнітивного, афективного й поведінкового компонентів описуваного чинника в етнонаціональній самосвідомості вказують такі емпіричні матеріали науковців.

О.В. Боровик зафіксовано домінування в житті ліцеїстів із високим рівнем патріотичної свідомості високої соціальної відповідальності за долю Батьківщини та її державні інтереси [3]. Це дуже виразно відбиває прояв когнітивної ознаки описуваного чинника «розуміння відповідальності за сьогодення своєї нації» в їхній етнонаціональній самосвідомості. Ліцеїсти розуміють свою відповідальність за етнонаціональний розвиток своєї нації, що охоплює різноманітні суспільні сфери, зокрема етнополітичну.

Одним із завдань дослідження О.М. Скар було визначення особистісних смислів і конструктів самосвідомості студентства, які описують молодіжний дискурс громадянської та національної ідентичності. Ось один із результатів такого дослідження, який стосується прогнозування самовідчуття молоді в майбутньому й виявлений на основі незавершеного речення: «Настане момент, коли, як і всі українці, я зможу почувати себе...» [11, с. 241–243]. Тут йдеться про потребу індивіда отримати в майбутньому бажане для нього самовідчуття етнонаціонального характеру. Скар з'ясовано, що молодь сподівається почуватися справжніми повноправними громадянами, українцями [11, с. 241–243], що є потребою етнонаціонального характеру молодих людей. Це є проявом в їхній етнонаціональній самосвідомості афективної ознаки описуваного чинника «осмислені етнонаціональні потреби».

Згідно з даними А.К. Базиленко, яка розглянула вплив психологічних чинників макрорівня на формування соціальної активності студентів, орієнтуючись на соціально-політичну ситуацію, досліджені нею респонденти брали участь в Євромайдані в лютому 2014 р. 25,9% студентів зазначили, що «не могли залишатись вдома, коли в країні такі доленосні події» [1, с. 10] і йтиметься саме про них. З вищевказаних даних випливає, що для цих студентів притаманна громадянська позиція та вони домагалися на Майдані соціально-політичних, економічних реформ в Україні з метою покращення життя української нації. Це є проявом поведінкової ознаки описуваного чинника в їхній етнонаціональній самосвідомості «усвідомлені етнонаціональні домагання».

Для всіх трьох компонентів чинника «прагнення етнонаціональної консолідації» притаманне спрямування на етнонаціональне зближення, згуртування:

1. Когнітивний компонент: досягнення індивідами свого етнонаціонального зближення, згуртування на основі спільних для них етнонаціональних явищ.
2. Афективний компонент: бажання етнонаціонального зближення, згуртування; сильні позитивні етнонаціональні почуття, що зумовлюють етнонаціональне згуртування.
3. Поведінковий компонент містить ознаку «етнозгуртовувальна співпраця»: це спільна діяльність етнонаціонального характеру, що консолідує.

Прояви когнітивного, афективного й поведінкового компонентів описуваного чинника в етнонаціональній самосвідомості відбиті в таких емпіричних матеріалах науковців.

Л.М. Співак займалася емпіричним визначенням ієрархії ознак національної ідентифікації в студентів. Йтиметься про одну із цих ознак – це «українська мова». Згідно з даними Співак, студенти всіх курсів вважають, що українська мова найбільшою мірою зближує їх з іншими представниками української нації [13, с. 165–169]. Це вказує на досягнення студентами свого етнонаціонального зближення з іншими представниками української нації на основі спільної для них української мови, яка є її типовою ознакою. Це є проявом когнітивної ознаки описуваного чинника в їхній етнонаціональній самосвідомості «досягнення типових ознак своєї нації».

Далі йтиметься про афективну ознаку описуваного чинника «етноафіліативна спрямованість». І.І. Кауненко, Н.Г. Каунова, Н.В. Іванова пишуть про те, що в молоді всіх етнонаціональних груп Молдови зафіксовані етноафіліативні тенденції. Представники дослі-

джених ними вибірок орієнтовані на свою групу, й до того ж стабільно [7, с. 107–131]. Таким чином, прояв ознаки описуваного чинника «етнофіліативна спрямованість» зафіксований в етнопатриотичній самосвідомості всіх етнопатриотичних груп цієї країни.

П.І. Блозва зазначає, що у зв'язку з несприятливими соціальними обставинами, соціально-політичними проблемами й економічними негараздами в Україні українська молодь шукає спільні єдині ідеї [2, с. 74]. Така їхня діяльність має етноконсолідаційний характер стосовно етнопатриотичних ідей. Це є проявом в етнопатриотичній самосвідомості цих респондентів поведінкової ознаки «етногуртовувальна співпраця».

Основним змістом чинника «плекання етнопатриотичної самобутності» є збереження, плекання етнопатриотичних самобутніх рис своєї нації. Це відбито в трьох компонентах описуваного чинника. Когнітивний компонент: уявлення (об'єктивні й стереотипні) індивідів про різні форми своєї етнопатриотичної своєрідності. Змістом когнітивного компонента є також поняття (стереотипні) про етнопатриотичну самобутність інших етнопатриотичних груп, що зумовлює формування в них уявлень про свою етнопатриотичну самобутню окремішність. Афективний компонент: позитивне ставлення стереотипного характеру до етнопатриотичної самобутності своєї етнопатриотичної групи й налаштованість її плекати. Це також ставлення до інших націй, протиставлення своєї нації іншим, що викликає почуття етнопатриотичної захищеності й етнопатриотичного самоствердження. Поведінковий компонент: дії, діяльність, що пов'язана з культивуванням етнопатриотичної своєрідності своєї нації.

Такі емпіричні матеріали науковців вказують на прояви когнітивного, афективного й поведінкового компонентів описуваного чинника в етнопатриотичній самосвідомості.

В уявленнях білоруських респондентів (представників різних вікових категорій, серед яких є молодь) науковці з Білорусі Г.В. Гагальська й Н.М. Ткач виявили притаманні для їхньої нації такі риси національного характеру: працьовитість, духовність, обов'язковість, акуратність, релігійність [6, с. 63]. Вищевказане є проявом ознаки описуваного чинника в їхній етнопатриотичній самосвідомості «етнозберігальні уявлення про етнопсихологічну своєрідність», що є відбиттям їхніх уявлень про етнопсихологічну своєрідність їхньої нації та про свою приналежність до неї.

Згідно з даними О.М. Васильченко, автостереотип українських студентів має позитивне забарвлення та емоційно насичений [4]. Це є проявом афективної ознаки описуваного чинника в їхній етнопатриотичній самосвідомості «позитивні автостереотипні емоції стосовно своєї етносамобутності», який характеризує їхнє позитивне ставлення до своєї нації та є емоційно різноманітним. Це значною мірою сприяє плеканню ними своєї етнопатриотичної самобутності.

В.В. Шарапов зафіксував, що волзькі татари продовжують зберігати свою мову й культурні особливості, які характерні для них [17, с. 302–308.] Така їхня діяльність відбиває особливості їхнього спільного способу життя. Вищевказане є проявом поведінкової ознаки описуваного чинника в їхній етнопатриотичній самосвідомості «культивування спільного етнопатриотичного способу життя».

Висновки. На основі вищесказаного зроблені такі висновки. Чинники «дотримання етнопатриотичної традиції», «усвідомлення етнопатриотичної доцільності», «прагнення етнопатриотичної консолідації» та «плекання етнопатриотичної самобутності» містять когнітивний, афективний і поведінковий компоненти, маючи трикомпонентну структуру. Зміст цих чинників відбитий в особливостях їхніх компонентів, які складаються з дрібніших елементів. Кожен із трьох компонентів описуваних чинників впливає на відповідний компонент етнопатриотичної самосвідомості.

Наявність трикомпонентної структури описуваних чинників підтверджують дані емпіричних матеріалів науковців. У перспективі необхідно дослідити вплив на етнопонаціональну самосвідомість тих ознак трикомпонентної структури описуваних чинників (за виключенням чинника «дотримання етнопонаціональної традиції»), про які не йшлося в статті.

Список використаної літератури

1. Базиленко А.К. Психологічні чинники формування соціальної активності студентської молоді (на прикладі студентського самоврядування) : автореф. дис. ... канд. психолог. наук : 19.00.07. Київ, 2018. 10 с.
2. Блосва П.І. Соціальний капітал як психологічний ресурс становлення політичної культури молоді : дис. ... канд. психолог. наук : 19.00.11. К., 2017. 74 с.
3. Боровик О.В. Психологічні умови формування патріотичної свідомості учнів ліцеїв : автореф. дис. ... канд. психолог. наук : 19.00.07 ; Нац. акад. Держ. прикордон. служби України ім. Б. Хмельницького. Хмельницький, 2008. 20 с.
4. Васильченко О.М. Етносоціальні уявлення в структурі «Я»-концепції університетської молоді : автореф. дис. ... канд. психолог. наук : 19.00.05 ; Ін-т психології ім. Г.С. Костюка АПН України. Київ, 2003. 19 с.
5. Васюгинський В.О. Психосемантика співвідношень етнічних і громадянських параметрів свідомості. *Спадкоємність та інновації в українській психологічній науці* : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. Хмельницький – Кам'янець-Подільський, 2002. Ч. II. С. 24–29.
6. Гатальская Г.В., Ткач Н.М. Психологический анализ авто и гетеростереотипов белорусов. *Теоретические проблемы этнической и кросс-культурной психологии* : материалы Второй Международн. научн. конф. Смоленск : Универсум, 2010. Т. 1. С. 63.
7. Кауненко И.И., Каунова Н.Г., Иванова Н.В. Этнокультурный потенциал Молдовы: психологический и этнологический аспекты. *MOLDOSCOPIE*. 2014. № 4 (LXVII). С. 107–131.
8. Мартинюк О.А. Прагнення консолідації і плекання самобутності як чинники формування етнопонаціональної самосвідомості. *ГАБИТУС. Науковий журнал*. Випуск 13. Т. 1. Одеса, 2020. С. 162–167.
9. Мартинюк О.А. Традиція і доцільність як соціально-психологічні чинники формування етнопонаціональної самосвідомості. *Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації* : матеріали Міжнародн. науково-практичн. інтернет-конф. : збірник наукових праць. Переяслав, 2020. Вип. 57. С. 285–292.
10. Peña C., Jones L., Orange A., Simieou F., Márquez J. Academic success and resiliency factors: A case study of unaccompanied immigrant children. *American Journal of Qualitative Research*. 2018. No. 2 (1). P. 161–181. DOI: <https://doi.org/10.29333/ajqr/5797>.
11. Скар О.М. Ставлення до майбутнього як показник національної самоідентифікації молоді. *Психологія людини: свідомість і реальність* : збірник матеріалів VIII Міжнародн. науково-практичн. конф. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2018. С. 241–243.
12. Соколова В.Ф. Психологічні особливості розвитку національної самосвідомості студентської молоді засобами української літератури : автореф. дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07 ; Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника. Івано-Франківськ, 2009. 20 с.
13. Співак Л.М. Ієрархія ознак національної ідентифікації у студентської молоді. *Проблеми сучасної психології* : збірник наукових праць. 2018. № 1 (13). С. 165–169.
14. Ставицький Г.А. Психологічні та соціальні чинники розвитку етнічної самосвідомості в юнацькому віці : автореф. дис. ... канд. психолог. наук : 19.00.07 ; МОН У-НИ. Нац. педагог. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2016. 21 с.

15. Tran T., Bifuh-Ambe E. Ethnic Identity among Second-Generation Vietnamese American Adolescents. *Journal of Ethnic and Cultural Studies*. 2021. Vol. 8. No. 2. P. 167–186.
16. Хасанова Л.Р. Религиозные, этические и эстетические аспекты башкирских традиций. *Межкультурное взаимодействие и социально-экономическое развитие в многонациональном и поликонфессиональном обществе* : сборник научных статей. Уфа, 2012. С. 157–162.
17. Шарапов В.В. Актуальные аспекты исследования этнических стереотипов населения Самарской области (на примере представителей русского и татарского этносов). *Теоретические проблемы этнической и кросс-культурной психологии* : материалы Второй Международн. научн. конф. Смоленск, 2010. Т. 1. С. 302–308.
18. Шмиглюк О.Г. Соціально-психологічні чинники формування етнічних стереотипів у юнацькому віці. *Сучасний вимір психології та педагогіки* : зб. тез наук. робіт учасників Міжнар. наук.-практ. конф. Львів : ГО «Львівська педагогічна спільнота», 2017. С. 78–82.

THREE-COMPONENT STRUCTURE OF SOCIAL-PSYCHOLOGICAL FACTORS

Oksana Martyniuk

*University of Modern Knowledge,
57/3, Velyka Vasylkivska str., Kyiv, Ukraine, 03150
e-mail: oksmart17@gmail.com*

The article is devoted to the theoretical analysis of the structure of socio-psychological factors “observance of ethno-national tradition”, “awareness of ethno-national expediency”, “desire for ethno-national consolidation” and “nurturing of ethno-national identity”. Empirical materials of other researchers were used to confirm the theoretical conclusions. Further clarification of the names of individual features of the described factors. The relevance of this study is due to the insufficient level of study of various features of the content of socio-psychological factors in modern science and various phenomena that occur in the modern world and may have a negative impact on the formation of ethno-national identity of individuals. The described socio-psychological factors counteract the destruction of ethno-national self-consciousness. It was found that all four socio-psychological factors have a three-component structure: they contain cognitive, affective and behavioral components. These components, in turn, consist of smaller elements (features). Socio-psychological features of the described factors are reflected in their three components. Regarding the factor of “observance of ethno-national tradition”, it is a matter of reproducing the ethno-national traditions of one’s nation. The components of the factor “awareness of ethno-national expediency” are characterized by usefulness, rationality. The components of the factor “the desire for ethno-national consolidation” are characterized by a focus on ethno-national rapprochement, cohesion. The components of the factor “nurturing ethno-national identity” are characterized by features of preservation, nurturing ethno-national identity features of their nation.

Key words: “observance of ethno-national tradition”, “awareness of ethno-national expediency”, “desire of ethno-national consolidation”, “nurturing of ethno-national identity”, cognitive component, affective component, behavioral component.